စု ခါး ရီ

သ ဘော် သား ဟောင်း တ ဦး ရေး သည်။

****

ကျနော်သည် နှစ်တော်တော် ကြာကြာ သင်္ဘောလိုက်ခဲ့တဲ့ သင်္ဘောသား တယောက် ပါ..။ အခု အချိန်မှာတော့ ဘ၀ တဆစ်ချိုး ပြောင်းပြီး ပြည်ပ နိုင်ငံတခုမှာ အခြေစိုက် နေထိုင်နေတယ်.... အလုပ် လုပ် နေ တယ်..။ တနေ့ ကျနော် ဟာ သတင်းစာ ကို စိတ် ပါ၀င်စားစွာနဲ့ ဖတ်နေတုံး..ဇနီးဖြစ်သူနဲ့ သားငယ် တို့ဈေးကပြန်လာပြီး ၀ယ်ခြမ်းလာတာတွေကို မီးဖိုခန်းထဲမှာ ထုတ်ယူ နေရာချနေကြ တယ် ..။ သားငယ် က သူ့အမေ၀ယ်လာတဲ့ အနီရောင်ဂုဲရဲ ငရုပ်ဆီ ပုလင်း ကို ဆွဲယူပြီး ပုလင်းမှာရေးထားတဲ့ စာတွေကို ဖတ်နေတယ် ..။ " made in Sri racha ,Thailand ..တဲ့..ဒက် ဒီထိုင်း က စရီရားချားဆိုတဲ့ မြို့ ..သိလားဟင်..ရောက်ဖူးလား.." လို့ ကျနော့်ကို လှမ်းမေးလိုက်ပါတယ် ။

" ရောက်ဖူးတယ် ..သား.." လို့ သားကို ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်..။

စီလားချား ..ဆိုတဲ့ နံမယ်ကိုကြားလိုက်တာနဲ့ ကျနော် စုခါးရီ ကို သတိရသွားမိ တယ်။ စုခါးရီ ကို အကြောင်းတိုက်ဆိုင်တဲ့ အခါတွေမှာ ကျနော် သတိရ ပါတယ်..။ မိသားစုနဲ့ ထိုင်းဆိုင်တွေ သွားစားတဲ့အခါ စုခါးရီနဲ့ အတူစားခဲ့ဘူးတဲ့ထိုင်းအစားအစာတွေပြန်စားမိတဲ့အခါတွေမှာ စုခါးရီနဲ့ ချစ်ခဲ့ ပျော်ခဲ့ ကြတာတွေ ပြန်ပြောင်း သတိရမိ ပါတယ် ။

အခုလဲ ကျနော်ရဲ့ အတွေးတွေဟာ အတိတ်ဆီကို ပြန်လည် လွင့်ပါးရောက်ရှိခဲ့ရပါတယ် ။

စုခါးရီ နဲ့ ကျနော် ဆုံခဲ့တာ ကြာခဲ့ပါပြီ..။

ကျနော်တို့ သင်္ဘောက မွန်ရိုးဗီးယား မှတ်ပုံတင် အလံ ထူထားတဲ့ ထိုင်၀မ်ကုမ္ပဏီပိုင် ပါ..။ တန်ချိန်သိန်းကျော် တင်နိုင်တဲ့ bulk carrier သင်္ဘောအဟောင်းကြီး ဖြစ်ပါတယ် ..။ ဘယ်လ်ဂျီယန်နိုင်ငံက တင်လာတဲ့ (ပလောပီနံ) တွေ ကို ထိုင်းနိုင်ငံ SRIRACHA မြို့ နားက ပင်လယ်ပြင်ကျယ်မှာ ကျောက်ချပြီး ချဖို့ စီလားချားမြို့နားကို ရောက်ခဲ့ကြပါတယ် ။

ကျနော်ဟာ အဲဒီအချိန်မှာ နိုင်ငံခြား သင်္ဘော ၂ခေါက် လိုက်ပြီးတာမို့ နိုင်ငံပေါင်းများစွာကို ရောက်ရှိခဲ့ဘူးပြီးသား ဖြစ်ပါတယ် ..။ အခု ထိုင်းနိုင်ငံ ကိုတော့ ပထမဆုံး ကုန်ချဖို့ ရောက်လာတာပါ ။ အဲဒီ အချိန်မှာ ကျနော်ဟာ Able Bodied Seaman လို့ ခေါ်တဲ့ တက်မကိုင် သင်္ဘောသား တ ယောက်ပါ ။ အခုတင်လာတဲ့ ကုန်(ပလောပီနံ)တွေတင်တုံးက ဘယ်လ်ဂျီယန် ဆိပ်ကမ်း မှာလိုအပ်သလိုရွှေ့လို့ရတဲ့ပြွန်ကြီးတွေနဲ့သင်္ဘောထဲဖြည့်တာမို့ သင်္ဘောကြီး ရဲ့ ကုန်ပေါက် Hatch ခုနစ်ပေါက် ပြည့် အောင် နာရီပိုင်းဘဲ ကြာခဲ့တယ် ။

ဒီမှာတော့ အရင်ရောက်ဘူးသူတွေပြောတာ တလ လောက်တော့ အနည်းဆုံးကြာတတ် တယ်တဲ့ .။
ရေလည်မှာကျောက်ချထားတာမို့ ကျနော်တို့ သင်္ဘောရဲ့ ကရိန်းတွေကိုသုံးပြီး ကုန်ချမှာဖြစ်တယ် ။
မကြာခင် ကုန်တွေလက်ခံယူမဲ့ တုံကင်းကြီးတွေ ရောက်လာပြီး ကျနော်တို့ သင်္ဘောကြီးနဲ့ လာ တွဲကပ် ပါတယ် ..။ အလုပ်သမား ၃၀၀ လောက်လဲ တက်လာကြတယ် ။
ကျနော်တို့ တခါမှမကြုံသေးတဲ့သင်္ဘောသားတွေအတွက်ကတော့အထူးအဆန်းပေါ့..။
အလုပ်သမားတွေထဲကောင်မလေးချောချောတွေလဲပါတော့ သိပ်သဘောကျနေကြတယ်လေ ။
အလုပ်သမားတွေနဲ့အတူ သူတို့ စားသောက်ဖို့ ဆိုင်လေးတွေလဲလာခင်းပါတော့တယ် ..။
ရေလည်ခေါင်မှာမို့ ကမ်းနားမှာလို ထွက်မစားနိုင်ကြဘူးဆိုတော့ သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းမှာဘဲ မီးဖိုတွေနဲ့ ခေါက်ဆွဲကြော် ထမင်းကြော် ပင်လယ်စာ ခရု..ပြည်ကြီးငါး တွေ လာချက် ရောင်းကြပါတယ် ..။
တနည်းအားဖြင့် တခြား တိုင်းပြည်တွေမှာမကြုံဘူးခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံသစ်မို့
သဘောကျသလိုလိုဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ မကြာခင်မှာဘဲ ဒါတွေဟာ ကျနော်တို့ သင်္ဘောသားတွေ
အလုပ်ရှုပ်ဖို့..တာဝန်ပိုများဖို့ ဖြစ်နေတာတွေ့ရ ပါတော့တယ် ..။
အလုပ်သမားကများလှတာကြောင့် သူတို့ အတွက် ပဲ့ပိုင်းမှာ ကျနော်တို့ ဆောက်ပေးထားတဲ့
အိမ်သာတွေနဲ့ မလောက် တော့ ကျနော်တို့ သင်္ဘောအတွင်းက အိမ်သာတွေပေးသုံးတော့လဲ
ညစ်ပတ်ပြီးပိတ်ဆို့ ကုန်လို့ တာနဲ့ ပေးမသုံးကြတော့ဘူး..။ အလုပ်သမားတွေလဲ ကြုံရာ နေရာ
..စတိုခန်းတွေအကွယ်...အခင်းကြီးရောအခင်းလေးရော သွားကုန်ကြတော့ သင်္ဘောလဲ
ညစ်ပတ်နံစော်ကုန်တာပေါ့..။ သင်္ဘောသားတွေဘဲ ရှင်းလင်းဆေးကြောကြရတော့တာပေါ့ ..။
နောက်တခုက လူတွေများပြီးဘီယာတွေလဲရောင်းတော့ အလုပ်သမားတွေ သောက်ကြမူးကြပြီးရန်ဖြစ် လို့ ရဲ ၃ယောက်လောက် ပါ ချထား တာ ကျနော်တို့ သင်္ဘော အခန်းတခုကို ယာယီရဲစခန်းလေးအဖြစ် ပေးထားရတယ် ..။
" ဖုန်းနေလင်း ..အလုပ်စတော့မယ် ..ဝင့်ချ်တွေ ကရိန်းတွေ စက်ဖွင့်ပေးရမယ်...အင်ဂျင်ခန်းကို ပါဝါတောင်းဖို့လုပ်..."
ဘိုဆင် Bos'un (ကုန်းဘတ်မှူး)က ကျနော့်ကို လာပြော လို့ ကုန်စချဖို့ ဆိပ်ကမ်းအလုပ်သမားတွေကို ကျနော်တို့ ကူကြရတယ် ..။ Hatch ကုန်ပေါက်တွေကို ဖွင့်ပေးကြရတယ် ...။ ကျနော်တို့ ကုန်းဘတ် သင်္ဘောသားတွေက standby နေနေရတယ်..။
သင်္ဘောပေါ်မှာလဲ လူတွေတရုံးရုံး ..ဆိုင်တွေက ကြော်လှော်ချက်ပြုတ် နေတဲ့ မီးခိုးတွေ ..ညှော်နံ့တွေ ..ကုန်ချတဲ့ ဆီက ပလောပီနံ အမှုန့်တွေ ကလဲ လွင့်နေတာ မြူ တွေဆိုင်းနေတဲ့အချိန် လိုဖြစ်နေတယ်...။
ကျနော်တို့ က အသက်လဲငယ်သေး..လူပျိုလူလွတ်တွေ မို့ အလုပ်သမားကောင်မလေးတွေ နဲ့ခင်ရ စကားပြောကြရတာကိုပျော်နေကြတာပေါ့..။
ကျနော်တို့ ထမင်းစားခန်း Mess Room ကိုလဲ သော့ခတ် ထားရတယ် ..။ မဟုတ်ရင် အလုပ်သမားတွေ လာအိပ်ကြတော့ ကျနော်တို့ ထိုင်စရာမရှိတော့ ဘူး..။ အဲ...ကမ်းနားက မိန်းမ ၂ယောက် လာပြီး သင်္ဘောအရာရှိတွေဆီ ခွင့်တောင်းပြီး တီရှပ်နဲ့ တခြား ထိုင်းနိုင်ငံ အမှတ်တရ
ပစ္စည်းလေးတွေကို.. .ထမင်းစားခန်းထဲလာထိုင်ရောင်းကြတယ် ..။တယောက်က အသက် နဲနဲကြီးတယ် ..။

တယောက် က တော့ ကျနော်တို့ အရွယ်ပေါ့..။ အဲဒီတယောက် နံမည်က အဒဲလ်ဖါး တဲ့..။
သူတို့ကိုထမင်းစားခန်းရဲ့ဒေါင့်ကစားပွဲတလုံးမှာရောင်းခိုင်းတယ်..။ သူတို့က ထမင်းစားခန်းထဲမှာဘဲ
နေလဲနေတယ် ..။အိပ်လဲအိပ်တယ် ..။ သင်္ဘောပေါ် ဆိုင်တွေ လာခင်းတာမို့ ကျနော်တို့ လဲ
ဝယ်စားဖြစ်ကြတယ်..။ ခက်တာက ဘယ်လ်ဂျီယန်မှာ ကုန်တင်ထဲက လခ ရရမှာအခု ထိုင်း ကိုရောက်
နေပေမဲ့ လခ က မရသေးဘူး ..။
ညနေတိုင်းလို ထိုင်း စင်ဂါ ဘီယာ နဲ့ ဖါးကြော် ..စားဖြစ်နေတယ်..။
ကျနော်လဲဘယ်လ်ဂျီယန်မှာတုံးကဝယ်ထားတဲ့စီကိုနာရီနဲ့ထိုင်ဝမ်မှာဝယ်ထားတဲ့ တယ်လီဖုန်း တွေကို
ရောင်းပြီး လခမရခင် သုံးစားနိုင်အောင်ဆိုပြီး သင်္ဘော မှာလာစောင့်ရတဲ့ ရဲတွေနဲ့ ဆိပ်ကမ်း
ရုံးကလူတွေကိုဝယ်မလားပြကြည့်တယ် ..။ရဲသားတယောက် ကနာရီဝယ်တယ် ..။ဆိပ်ကမ်း က
လူတယောက် က တယ်လီဖုန်းတွေဝယ်တယ်..။ ကျနော်လဲ ရောင်းလို့ရတဲ့ ဘတ်ငွေတွေနဲ့
ပျော်လို့ကောင်းတော့တာပေါ့..။
ကျနော် ရောင်းလို့ အဆင်ပြေတာ လုပ်ဖေါ်ကိုင်ဖက်တွေက
တွေ့တော့သူတို့မှာရှိတာတွေပါရောင်းချင်လာကြတယ်..။ကျနော့်ကိုရောင်းပေးပါ ...ပြောကြတယ်..။
သူတို့ ကိုကျနော်ရောင်းပေးပြန်တယ် ..။ သူတို့ကတော့ ..ဘတ်ငွေတွေကိုမလိုဘူး ဆိုပြီး အစိမ်း (
အမေရိကန် ဒေါ်လာ) လဲခိုင်းကြပြန်တယ် ..။ ဒါတွေဘာလို့ပြောပြနေလဲဆိုတော့ စုခါးရီနဲ့
စတွေ့တာကိုပြောပြလိုတာကြောင့်ပါ..။
ကျနော်လဲ ရထားတဲ့ ဘတ်ငွေတွေကို ကမ်းနားမှာ သွားလဲရင်ရမှန်းသိပေမဲ့ ကမ်းက နဲနဲသေးတယ် ..။
ဖယ်ရီဘုတ် နဲ့ တော်တော် သွားရတယ် ..။ သင်္ဘောပေါ်မှာတင်ဘဲရရင်လဲ ကောင်းတာဘဲဆိုပြီး
အလွယ်လိုက် ချင်တော့ ...ဘယ်သူ့ဆီ လဲလို့ ရမလဲ လိုက်စုံစမ်းတယ်...။
        ကုန်ချတာကို မှတ် တဲ့ တာလီ စာရေး ကောင်လေး က လဲပေးတယ် ..။ ကောင်လေးနံမည်က ဘတ်ဒ်
Birdd တဲ့..။ ကျနော်လဲ အဆင်ပြေသွားပြီး လဲပေးတဲ့ ဘတ်ဒ် နဲ့လဲခင်သွားကြတယ်..။ ဘတ်ဒ် က
ကျနော်တို့ကို ကူတာမို့ ကျနော် လဲ ဘီယာ တိုက်လိုက် တယ်...။ ကုန် ချတာ စ စချင်း မှာကျနော်တို့ သိပ်
မပင်ပန်းကြပေမဲ့ နဲနဲကြာလာတော့ ကရိန်းတက်မောင်းတဲ့ ထိုင်း အလုပ်သမားတွေ ကြမ်းကြမ်း
မောင်းတာတွေကြောင့် ကုန်ပေါက် (ဟက်ချ်) ဘောင်တွေနဲ့ ဝါယါ တွေ တိုက်ဆွဲ ပွတ် တာတွေကြောင့်
ဝါယာ တွေပြတ် တယ်..။ ကျနော်တို့ က ဝါယာ လဲပေးကြရတယ်..။ ဝါယာ အသစ်တွေက
စတိုခန်းတခုထဲကို့နေတာ ပြတ်တဲ့ ကရိန်းဆီ ဆွဲကြရတယ် ..။စတီးဝါယာတွေက လေးတော့
သင်္ဘောသားအနဲဆုံး ၃ယောက်ပုခုံးပေါ်ထမ်းဆွဲကြရတယ်..။
ဝါယာလဲအပြီးကျနော်တို့လဲမျောက်ရုပ်ပေါက်ကုန်တယ်..။
ဆီချေး..ပလောပီနံမှုန့်တွေနဲ့ပေကျံကုန်ပြီးချွေးကလဲနေခြစ်ခြစ်တောက်အောက်လုပ်ကြရတော့
 တအား ရွံနေတာဘဲ..။ ထမင်းစားခန်းထဲ ဝင်ပြီး ရေအေး သောက်ကြတယ် ..။ ဈေးလာရောင်းတဲ့ ထိုင်းမ
၂ယောက် က သင်္ဘောသားတွေဝင်လာရင် ဈေးရောင်းချင်ကြတယ်..။ ကျနော့် ဘော်ဒါ ချိုကြီး က (
ဖုန်းနေလင်း ...ကျုပ် အငယ်တယောက်ကို သဘောကျတယ်ဗျာ ...) လို့ပြောလို့ ကျနော်လဲ
ကောင်မလေးကလဲ အသားညိုပေမဲ့ကိုယ်လုံးလဲ လှ ရုပ်လေးလဲ ကြည့်ကောင်း လို့..(မဆိုးဘူးဗျ
..လုပ်လိုက်လေ ..မကြာပါဘူး..ချိုကြီး ရာ..) လို့ပြောလိုက် ပါတယ် ..။ ချိုကြီး က ကျနော်နဲ့ ပြီးခဲ့တဲ့

သင်္ဘောမှာလဲ အတူတူလိုက်ခဲ့ကြတာ လေ..။

ချိုကြီး က အဲဒီ အဒဲလ်ဖါး ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို ဝင်ရောတော့တာဘဲ ..။ ချိုကြီး က တော်တော်လာတဲ့ကောင်မှန်း ကျနော် သိတယ် ..။ကျနော်တို့ ပြီးခဲ့တဲ့ သင်္ဘောတုံး ကလဲ ထိုင်ဝမ် ကောက်ရှုန်းမြို့ ဆိပ်ကမ်းမှာ ထိုင်ဝမ် တရုပ်မလေးတွေ နဲ့ ညိစွန်းကြ တာမို့ ချိုကြီးရဲ့ အရေအချင်း ကို ကျနော် သိထားတယ်လေ..။

ကျနော်တို့ ထမင်းချက် က ကိုမိုင်း ကလဲ အရင် သင်္ဘောထဲက ကျနော်နဲ့ ချိုကြီး အကြောင်းသိထားတော့ ..(ဒီ ၂ကောင်တော့ ထိုင်းမ တွေနဲ့ ဘာဇာတ်လမ်း လာအုံးမလဲ မသိဘူး ...အင်း..ကောင်လေးတွေ ..ကားမပါဘဲ ...ခါးနာပြီး ပြန် နေကြဂုမယ်နော ...)လို့ အင်ဂျင်ခန်းက ကိုညိုကြီး ဆိုတဲ့ လူကိုပြောနေတာ ကြားလိုက်ရတယ် ..။ ကျနော်တို့ နာရီ နဲ့ တယ်လီဖုန်း ..တီဗွီ တွေ ရောင်းတဲ့ သတင်း ကိုညိုကြီးတို့လဲကြားသွားတာကြောင့်
သူတို့လဲ ရောင်းချင်တယ် ..ရောင်းပေးပါ ..လာ အပူကပ်နေပြီ ..။

လခ မရသေးတာကြောင့်လဲ လူတွေ ငွေ ပြတ် ကြလို့ဖြစ်မယ် ..။ ဒီလိုဘဲ သည်းငြီးခံကြရတယ် ..။ စွာလို့မရဘူးလေ..။စွာရင်..ရန်ကုန်ပြန်ရောက်သွားရင် ..သင်္ဘော ရက်ပ် က နောင်ကိုပြန်ထည့်ပေးမှာ မဟုတ်တော့ဘူးလေ ..။ အဲ..ဒီထက် လေရှည်ပြီး ဟိုတိုင်ဒီတိုင် လုပ်လာရင်တော့ သင်္ဘောသားရုံးနဲ့ တွေ့ပြီး စီဒီစီ ပိတ်တာ တို့ ဘာတို့ အပြစ်ပေး ခံရ နိုင်တယ်လေ ...။

ကျနော်လဲ စက်ခန်းက လူတွေ အတွက် ရောင်းပေးလိုက်တယ် ..။ ရတဲ့ ဘတ်ငွေတွေကို အစိမ်း လဲချင်ကြလို့ ဘတ်ဒ် ကိုဘဲ လုပ်ခိုင်းလိုက်တယ် ..။ ဘတ်ဒ် က မကြာခင် သူ လာပေးမယ် ပြောတယ် ..။ ကျနော်လဲ ဝါယာထပ်ပြတ်လို့ အလုပ်များပြန်တယ် ..။ ဂျူတီထွက်ပြီးမှ ငွေလဲခိုင်းထားတာ သတိရတယ် ..။ ရေချိုး ..အဝတ်လဲပြီးမှ ကုန်းဘတ် ပေါ်တက်ပြီး တာလီ အခန်း (တာလီစာရေးတွေအတွက် သင်္ဘောက ဖန်တီးပေးထားတာ ..)ကိုသွားမေးတယ် ..။ ကောင်လေးတယောက် ရှိနေတယ် ..။ (ဘတ်ဒ် မရှိတော့ဘူး ...အလုပ်ထွက်သွားပြီ ...)

(ဘာ !!!!!!)

(ဟုတ်တယ် ...သူ စောစောကဘဲ ..အလုပ် အပြီးအပိုင် နုတ်ထွက်သွားတယ် ....)

(သေချာလား...)

(သေချာပါတယ် ....)

ပြာပြီ..။ ငွေ က သိပ်လဲမများလှဘူး..။ အစိမ်း၁၀၀ လောက်ပါဘဲ..။

ကောင်လေး က (ငါတို့ ဆူပါဘိုင်ဇာ ခဏကြာရင်လာမယ်...ငါ သူ့ကို မင်း ဘတ်ဒ် ကို ရှာနေတာပြောပြပေး မယ်) လို့ပြောတယ် ..။ ကျနော်လဲ သူများငွေ တွေ မို့ ကျနော်တော့ စိုက်ရတော့မယ် ဆိုပြီး ခေါင်းပူ သွားရတယ် ...။

ကျနော်လဲ သင်္ဘောရဲ့ ဂိုင်းဝေး လှေခါး Gangway မှာဂျူနေတဲ့ ဂျူတီကျ သင်္ဘောသား သွားရှာတယ် ..။ အသေးလေး ဆိုတဲ့ ချာတိတ် ရဲ့ ဂျူတီ ..။

(အသေးလေး ..ကမ်းသွားတဲ့ ဖယ်ရီ ..ဘယ်အချိန်က ထွက်သွားလဲ ...တာလီတွေရောပါသွားတာတွေ့လား ...)

(ထွက်သွား တာ ၁နာရီလောက်ရှိပြီ ..ကိုဖုန်း ...တာလီတွေ ပါမပါတော့ သတိမထားမိဘူး ...)

အသေးလေး ကလဲ ဘူးသီးကြော် ကြော်ကောင်းနေတဲ့ အကြော်သယ်မလေး က ခပ်မိမိလေး မို့ ဂိုင်းဝေးနား မရှိဘဲ ပဲ့ပိုင်းမှာ ဖွင့်ထားတဲက ဆိုင်လေးတွေနား ရောက်နေတာ ..။ ကျနော်လဲ အကြံ အိုက်နေတယ် ..။

(ကိုဖုန်း..ကိုဖုန်း ..ကိုချိုကြီးတော့ ဇာတ်လမ်း စနေပြီ ..ဟို အဒဲလ်ဖါးဆိုတဲ့ ကောင်မလေး နဲ့ ခေါင်းချင်းကိုပူးနေတာဘဲ..စကားက သူ ဘဲ ပြောနိုင်လွန်းတယ်ဗျာ

....ကိုက်လဲကိုက်တယ်..ကောင်မလေးကလဲ သူ့လိုဘဲ ...ကောင်မလေး က အင်္ဂလိပ်လိုသိပ်မရတော့ လက်ဟန်ခြေဟန်တွေ ဆိုင်းန် လင်းဗွေ့ချ် နဲ့ ပြောတာ....) အသေးလေး က သူပြောချင်တာတွေပြောနေတယ် ..။

ကျနော်လဲ ငွေ၁၀၀ တော့ စိုက် ရပြီ ဆိုပြီး စိတ်ညစ်နေတော့ ချိုကြီး ဆော်ဖန်တာ စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘူးပေါ့..။

(ဟိုင်း ...ဟယ်လို...)

အနောက်ဖက် က အသံကြားလို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တယ် ...။ လျာထိုးဦးထုပ် အဖြူလေး ဆောင်းထားတဲ့ ကောင်မလေးတယောက် ..။ စပို့ရှပ် အနီရဲရဲ လေး နဲ့ ဂျင်းဘောင်းဘီ အပြာ ဝတ်ထားတယ် ...။ ဘယ်ဖက် ရင်မို့မို့ လေး နေရာမှာ (တာလီဆူပါဘိုင်ဇာ)လို့အမဲအောက်ခံမှာအဖြူစာလုံးနဲ့ရေးထားတဲ့ ပလပ်စတစ် အပြား လေး ရှိနေတယ်..။

အသားဖွေးဖွေး ..ပုခုံးထိလောက် ဆံပင်နက်နက် ...မျက်လုံး ဝိုင်းဝိုင်းနဲ့ ..။ ချစ်စရာလေး ..။ သူမ မျက်လုံး အဆန်တွေက မမဲနက်ဘဲ မီးခိုးရောင်ဖျော့ ဖျော့

ဆိုတာသတိထားမိ လိုက်ပါတယ်...။

(ဘတ်ဒ် ကိုရှာနေတာ ယူ လား....)

(အာ..ဟုတ်တယ်...သူ ဘယ်မှာလဲ...)

(သူ..အလုပ်ထွက်သွားပြီ.. ဒီ ညနေဘဲ ..သူက ယာယီ အလုပ်သမားလေ ..)

(သူ ဘယ်မှာနေလဲ မင်း သိလား ..လိပ်စာရနိုင်မလား ...)

(ဒို့ သိသလောက်တော့ သူ က စီလားချား က မဟုတ်ဘူး ...သူ က ဘန်ကောက် က ..ဒို့ လိပ်စာ ကြည့်ပေးနိုင်တယ် ..လိုက်ခဲ့နိုင်မလား ...)

ကျနော်လဲ ကောင်မလေးအနောက်ကိုလိုက်သွားပါတယ် ..။ သူ က တာလီရုံးခန်းလေးကို ခေါ်သွားတာပါ ..။ ကောင်မလေးရဲ့ အနောက်ဖက် အလှက တော်တော် ကြည့်ကောင်းနေတာ ကျနော် တွေ့နေရပါတယ် ...။ တာလီ အခန်းလေး ထဲရောက် တော့ ...ကောင်မလေး က (ခဏ နော် ...ကြည့်ပေးမယ်)ဆိုပြီး..ဖိုင်တွဲ တခုကို လှန်လှောရှာနေတယ် ..။

(ဒါနဲ့ .ဒို့ နံမည် ..စခါးရီ......ယူ က..)

(ဖုန်း ...ဒို့နံမည်က ဖုန်း ...)

(တယ်လီဖုန်း လို..... ဖုန်း ..လား...)

(အင်း...ဟုတ်တယ် ...) ကျနော်လဲ သူ ခေါ်ရလွယ်အောင် ပြီးစလွယ်ဘဲ ဟုတ်တယ် ပြောလိုက်ပါတယ် ...။ သူက လက်ကလေး လှမ်းပေးလို့ လက်ပြန်ကမ်းပေးပြီးဆုတ်ကိုင် နုတ်ဆက်လိုက်ရတယ် ..။ လက်ကလေးက နူးညံ့ လိုက်တာ ...။

(ဒီမှာတွေ့ပြီ
...ခုနဒို့ပြောတာမှန်တယ်...သူကဘန်ကောက်က..ယူသူ့ကိုဘာအတွက်ရှာနေတာလဲ..ဒို့သိနိုင်မလား..ကူညီနိုင်တာဆိုကူညီနိုင်တာပေါ့....)
(သိနိုင်ပါတယ် ... သူ့ကိုငွေလဲခိုင်းတာ ..သူက မကြာခင် လာပေးမယ်ဆိုလို့ ..)
(ဟာ..သူ အရေးတကြီးပြန်သွားလို့ ပေးဖို့ မေ့သွားတာလား ..ဒါမှမဟုတ် ..မပေးချင်ဘဲ လစ်သွားတာလား..တခုခု ဘဲ...ဒီလိုလုပ်ပါလား..သဘော်ပေါ် တာဝန်ကျတဲ့ ရဲ ကို သွားပြောပြပါလား ..သူ တခုခု ကူညီနိုင်မယ် ထင်တယ် ...)
ကျနော် က ရဲ တယောက်ကို နာရီ ဂျောင်း ထားလို့ သိနေပါတယ် ..။ (ကောင်း သားဘဲ...ပြောပြမယ် ...)
(ဒို့ လိုက် ခဲ့ပြီးပြောပြပေးမယ်လေ...တခါတလေ..သူတို့က အင်္ဂလိပ်လို ကောင်းကောင်းမပြောနိုင်ရင်..ယူ့အတွက် ခက်ခဲနိုင်တယ် ..)
စုခါးရီ နဲ့ ကျနော် ..ရဲ တွေ ရဲ့ အခန်းကို သွားကြတယ် ..။ ရဲ၂ယောက်ရှိနေတယ်..။ စုခါးရီကသူတို့စကားနဲ့ဘတ်ဒ်အကြောင်းရှင်းပြနေတယ်..။လိပ်စာကိုလဲ ပြတယ် ..။ ရဲ ၂ယောက်ထဲက တယောက်က ကျနော် နာရီ ဂျောင်းလိုက်တဲ့ ကောင်ပါ ..။သူ့နံမည်က ချိုင်း တဲ့ ..။ ချိုင်း က သူနာရီ ဝယ်တဲ့ ဘတ်ငွေ ပါသွားတာထင်နေပြီး ..စိတ်မကောင်းဘဲ ..I am so sorry ..အထပ်ထပ် ပြောနေတယ် ...။ ကျနော် ဘန်ကောက်ကို လိုက်ချင်ရင် သူတို့လိုက်ပို့ပေးမယ် ပြောကြတယ် ..။ ငွေ ၁၀၀ အတွက် မလိုက်ချင် ပါဘူး ..။
စုခါးရီ က (ယူ က ဘယ်ကလဲ ဟင်) ..လို့မေးတယ် ...။
ကျနော်က (မြန်မာပြည် က...) လို့ဖြေတော့ ...(အိုး...ခွန်ဖမား ..ကိုး ...ဒို့က ဖိလိပီနိ ထင်နေတာ ...) လို့ပြောပါတယ် ...။(ဒို့ လဲ သဘော်အရာရှိ က တဂူပ်လူမျိုးဆိုတော့ အားလုံး တရုပ်တွေဘဲ ထင်နေတာ ...) လို့ စုခါးရီ က ဆက်ပြောပါတယ် ...။
(စီလားချား ကို အရင်က ရောက်ဖူးလား ...)
(မရောက်ဖူးသေးဘူး..ဒီတခါ ..ပထမ ဆုံး ရောက်တာဘဲ....)
(ကမ်းနား သွားပြီးပြီလား ..)
(မသွားဖြစ်သေးဘူး ...)
(မနက်ဖန် ..ဒို့ ဂျူတီ ပြီးရင် အိမ် ခဏ ပြန်မယ် ..ယူ မရောက်ဖူးသေးရင် ဖယ်ရီ နဲ့ လိုက်ခဲ့ပေါ့ ...တော်တော် သာယာတဲ့ မြို့လေး ပါ ...)
စုခါးရီ လို ကောင်မလေး နဲ့ ကမ်းအတူသွားရမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူ မလိုက်ချင်ဘဲ ရှိပါ့မလဲ..။
(လိုက်မယ်လေ ...စုခါးရီ က စီလားချား ဇာတိ လား...)
(မဟုတ်ဘူး...အလုပ်ရလို့ ပြောင်းလာတာ..ယာယီ ဘဲ အခန်းငှားနေတာ ...ဒို့ မိသားစု က ဘန်ကောက် မှာ...)
(အိုကေ ..မနက်ဖန်မနက် ဖယ်ရီဘုတ်နဲ့ သွားကြမယ် ..စုခါးရီ...)
(ကောင်းပြီ ...ဒို့ အလုပ်လုပ် လိုက်အုံးမယ် ...)
(အိုကေ...အာ...စုခါးရီ တခုခု လိုရင် ...ဟို..ဆိုလိုတာ .. ရေချိုးခန်း..အိမ်သာ သုံးချင်ရင် ..ပြောပေါ့...)
(အိုကေ...ကျေးဇူးဘဲ....)

ကျနော်တို့ က သင်္ဘောတံခါးတွေ အားလုံးပိတ်ထားရ တယ်လေ..။ အလုပ်သမား အားလုံးကို ရေချိုးခန်းပေး မသုံး နိုင်ဘူး..။ စမ်းပေးကြည့်တာ ရေချိုးခန်းတွေဆို့ကုန်ပြီး ရေချိုးပြီးလဲ ရေတွေဖွင့်ထားခဲ့တာမျိုးတွေ ဖြစ်ခဲ့လို့ သူတို့ကို ကုန်းဘတ်ပေါ်မှာဘဲ ရေချိုလိုင်း ဘုံဘိုင်တခု ပေးထားရတယ် ..။

အလုပ်သမားကောင်မလေးတွေနဲ့ ဈေးဆိုင်လာဖွင့်တဲ့ ကောင်မလေးတွေ ရေချိုးရင် ထမိန်ရင်လျားတွေနဲ့ ဒါမှမဟုတ် ဘရာစီယာ နဲ့ ချိုးကြတော့ သင်္ဘောသားတွေအတွက်က ဂိုးတခုလို ကြည့်ကောင်းနေကြတာပေါ့…။

ကျနော်

ညနေစာစားဖို့ထမင်းစားခန်းကိုသွားလိုက်တော့ချိုကြီးနဲ့ဈေးလာရောင်းတဲ့အဒဲလ်ဖါးတို့ထမင်းအတူထိုင်စားနေကြတာတွေ့တယ်…။ ချိုကြီးက (ဖုန်းနေလင်း …ကျုပ်တော့ သူနဲ့ ညိနေပြီ …ကျုပ်တို့ မနက်ဖန် စီလားချားနဲ့ ကိုစီချန်းကို သူနဲ့ လျောက်လည်မလို့..)လို့ပြောတယ်…။

(ချိုကြီးတို့ကတော့မြန်တယ်ကွာ ..ကိုယ်လဲ မနက်ဖန် ကမ်းနားတက်မလားလို့..ကြံနေတာ….)

(ကောင်းတာပေါ့ …ဈေးလာရောင်းတဲ့ ကောင်မလေးတယောက်ယောက် ဂျာလိုက်လေ..၂တွဲ လိမ့်မယ်..ဟားဟား…)

ကျနော်လဲ ထမင်းလာစားတဲ့ ဘိုဆင်ကြီးကိုတွေ့လို့ မနက်ဖန် ကျနော် ကမ်းနားတက်မဲ့အကြောင်းပြောပြလိုက်တယ် …။ ဘိုဆင်ကြီးက သူ့အတွက် ဆေးဝယ်ခဲ့ဖို့မှာနေတယ်…။

ညဘက် ကျနော်လဲ အိပ်လို့မရ ဘူး..။ ကုန်းဘတ်ပေါ်မှာကုန်ချနေတဲ့ဆီက တဒုံးဒုံး တဝေါဝေါ အသံတွေ က ဆူညံနေပြီးသင်္ဘောကြီးကလဲ ခါခါသွားတယ်လေ…။ ထပြီး ရေသောက်တုံး တံခါးလာခေါက်တယ်…။ ချိုကြီးဖြစ်နေတယ်..။

(ဖုန်းနေလင်း….မင်းဂျူတီတော့မဟုတ်ဘူး…လာကူနိုင်ရင်ကူပါအုံးကွာ..ဝါယာတွေတချိန်ထဲ ၃နေရာပြတ်လို့ …ပျားတုတ်နေပြီ….)

ကျနော် ကဗျာကရာ အလုပ်အဝတ်အစား လဲလိုက်ပြီး ကုန်းဘတ်ပေါ် အလုပ်များနေတဲ့ ဘော်ဒါများကို သွားကူညီလိုက်ပါတယ်…။ အားလုံး ပြီးသွားတော့ ကျနော်တို့လဲ တော်တော် ပင်ပန်းသွားကြတယ်…။ ထမင်းစားခန်း ထဲ ရေဝင်သောက် တယ်..။

ဒေါက်ဒေါက်ဒေါက်…….

အပြင်ဖက်ကနေ ပြူတင်းပေါက်ကိုခေါက်တာကြောင့် ကြည့်လိုက်တော့..စုခါးရီ ဖြစ်နေတယ်..။ ကျနော် လဲတံခါးဖွင့်ပေးပြီးအထဲကိုခေါ်လိုက်တော့ စုခါးရီ ..စားစရာပုဂံတွေနဲ့ ဝင်လာတယ်..။ (ဘာ စားစရာတွေလဲ..)

(အစုံဘဲ …ယူ့ကို အလုပ်လုပ်နေတာတွေ့လိုက်လို့ ပိုဝယ်လာတယ်…အချိုရည်ရောဘဲ….) ဖင်တာ ၂ပုလင်း လဲ တွေ့ရတယ်…။မုံ့တွေက မြန်မာမုန့်တွေနဲ့ ချွတ်စွတ် ဖြစ်တဲ့ မုံ့ ကျွဲသဲ ..မုံ့ ဗိုင်းတောင့်..မုံ့ လင်မယား ..တွေ ပါ ..။ (ဒီမုံ့တွေက မြန်မာပြည် မှာလဲ ရတယ်…ချွတ်စွတ် အတူတူဘဲ..)

(အင်း…ဖုန်း….ဘာလို့ ဒီလိုတူနေကြတာလဲ ယူ သိလား …)

(ဗို့နိုင်ငံနဲ့ စုခါးရီတို့ နိုင်ငံ က ကပ်ရက် အိမ်နီးနားချင်း နိုင်ငံတွေ လေ …ယဉ်ကျေးမှု နဲ့ အစားအစာတွေ က နီးစပ်နေတော့ တူမှာပေါ့….)

(အင်း....ဒီ့အပြင် ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်းများစွာက ယူတို့ ဖမါးတွေရဲ့ ဘရနောင်းဂ် ဆိုတဲ့ ဘုရင် ကြီးက အယုဒ္ဓယ ကို ဝင်သိမ်းခဲ့ပြီး .. ထိုင်းလူမျိုးတွေကို
ဟုန်စာဝတ်တီမြို့ကိုဖမ်းခေါ်သွားခဲ့တယ်လေ..အဲဒီထဲက..ဖြစ်မှာပေါ့....)
(အယုဒ္ဓယ မှာခုထိ မြန်မာတွေ ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့တာတွေကို မပြင်ဘဲ ပြထားတယ်ဆို ...အဲဒါဟုတ်လား ...)
(အင်း..ဟုတ်တယ် ...ဒို့ ငယ်ငယ် က ဖမါးဆိုတာ လူကြမ်း..လူရမ်းကားကြီးတွေ လို့ထင်ခဲ့တာ.....)
(ဟားဟား...ဒါပေါ့လေ ..ဒို့ ငယ်ငယ်ကလဲ ပုဂံ ဆိုတဲ့ ဒို့ တိုင်းပြည်က ရှေးဟောင်းမြို့ကို ဂျေးတုံးက မွန်ဂိုတာတာ တွေ ဝင်တိုက် ခဲ့တာ ရာဇဝင်မှာ သင်ရတော့ မွန်ဂို တွေကို ဒီလိုဘဲ ထင်ခဲ့တာဘဲ....)
(ဟိုးရှေးရှေးကတော့..ဒီလိုဘဲပေါ့..အနောက်နိုင်ငံသားတွေလဲ ရှေးရှေးက
ဦးထုပ်မှာဂျိုကြီးတွေနဲ့..ဗိုက်ကင်း လူကြမ်းကြီးတွေဘဲမဟုတ်လား...ဟင်းဟင်း..)
စုခါးရီ တခစ်ခစ် ရယ် နေပုံဟာ တော်တော်ချစ်စရာကောင်းတယ် လို့ ကျနော်ထင်မိပါ တယ်...။ စုခါးရီ က ကုန်ချတာ အခြေအနေ သွားကြည့်ဂ အုံးမယ် ဆိုပြီး အလုပ်ကိုသတိရသွားမှ ကျနော်တို့ နုတ်ဆက်ပြီး လူချင်းခွဲ ကြတယ်..။ ကျနော်လဲ အိပ်ရာဝင် တယ်..။
ဒုံးဒုံး ...တံခါး လာခေါက်တော့ မှ လန့်နိုးရတယ် ..။ သဘော်သား တယောက်လာနှိုးတာပါ ..။ (ဖုန်း နေလင်း..မင်း ကမ်းနား သွားမယ်ဆို ..မကြာခင် ဖယ်ရီဘုတ် လာတော့မယ် ...ထ...ထ..)
(ကောင်းပြီ ကို စိုး ...လာနှိုးပေးတာကျေးဇူးဘဲ...)
ကျနော် လဲ အမြန်ထပြီး မျက်နှာသစ် ရေချိုးဖို့ လုပ်ဆဲ ဂျူတီ ကျနေတဲ့ စောစောက လာနှိုးတဲ့ ကိုစိုး ပြန်လာ ခေါ်ပြန်တယ် ..(ဖုန်းနေလင်း ...တာလီ ရုံးခန်းက ကောင်မလေး ...မင်း နဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့ ....)
စုခါးရီ ...ဆိုပါလား..။ ကျနော်တံခါးဖွင့်လိုက်တော့ စုခါးရီ ...ပြုံးပြုံလေး ရောက်နေတယ် ...။
(ဖုန်း ...ရေချိုးချင် ပြောပါ လို့ဖုန်းပြောထားလို့...တညလုံး ..ကုန်ချတဲ့ နေရာ အလုပ်လုပ်တာ ညစ်ပတ်နေတယ် ..ကမ်း မသွားခင် ရေချိုးသွားမလားလို့..) (ရတာပေါ့ ..ဒို့လဲ အိပ်ရာထနောက်ကျလို့ ..အခုဘဲ ရေချိုးတော့ မလို့...)
(ကျေးဇူးဘဲ ဖုန်း...)
ဒီသဘော်က အရာရှိ တွေကတော့ ကိုယ်ပိုင်ရေချိုးခန်းတွေ ပါပေမဲ့ သဘော်သားတွေ အတွက် ကိုယ်ပိုင်ရေချိုးခန်း အခန်းနဲ့တွဲရက် မပါပါဘူး..။ (နောက်ပိုင်း သဘော်အသစ်များမှာပါပါသည်) အများ နဲ့ အတူချိုးရတဲ့ ရေချိုးခန်း အကျယ်ကြီးဘဲ ရှိတယ်...။
ပလပ်စတစ် ကန့်လန့်ကာ တွေနဲ့ တယောက်နဲ့တယောက် ဆွဲကာပြီး အခန်းသဖွယ် ကန့်ထားနိုင် တယ် ..။ (ဖယ်ရီ လာတော့မှာမို့ ဒို့လဲ တခါထဲချိုးလိုက် မယ်..ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား..စုခါးရီ...)
(ဖြစ်တာပေါ့ ....ရှားဝါးကာတင်တွေ ခြားထားတာဘဲ .....ကဲ..မြန်မြန် ချိုးရအောင်...ဖယ်ရီ လွတ်သွားရင်မလွယ်ဘူး.....)
ကျနော်လဲ ချောမောလှပတဲ့ ကောင်မလေးတယောက်နဲ့ ရေချိုးခန်းကြီးတခုထဲ ရေချိုးရတာ ရင်ခုန် နေတယ်..။ စုခါးရီနဲ့ ကပ်ရက်မှာ ကျနော် မချိုးပါ..။ ခပ်ဝေးဝေး မှာရှားဝါး ကာတင် ဆွဲကာပြီးချိုးတယ်...။
တခြားသဘော်သားတွေ ဝင်မလာနိုင်အောင်တော့ ကျနော်က ရေချိုးခန်းကြီးရဲ့ တံခါးကို အတွင်းက ဂျက်ချ ထားခဲ့ပါတယ် ...။

ရေချိုးပြီးတော့ ကျနော့်ရဲ့ အခန်းလေးထဲမှာ စုခါးရီ အလှပြင်..ဆံပင်ဖီး တယ် ..။ကျနော် က ထမင်းစားခန်းမှာ ဘရိတ်ဖပ်စ် ဘာများရမလဲ တက်ကြည့်တယ် ...။ ဘုံဘေ တို့စ် (ကြက်ဥ ..နို့..သကြား ထဲ နစ်ကြော်ထားတဲ့ ပေါင်မုန့်ကြော် ..) နဲ့ ကော်ဖီ ပေါ့ ..။ ကျနော် တခါသုံး ပလပ်စတစ် ပုဂံတချပ်နဲ့ ထည့်ယူ တယ် ..။ ကျနော် အခန်းပြန်ရောက်တော့ စုခါးရီ ပြီးနေပြီ ..။ သူနဲ့ ပေါင်မုန့်ကြော် အတူ မျှစားကြတယ် ...။

ဖယ်ရီဘုတ် ရောက်လာတော့..ဂိုင်းဝေးကနေ ဆင်းတဲ့ အချိန် ချိုကြီးနဲ့ အဒဲလ်ဖါး တို့ကိုလဲ တွေ့တယ် ...ချိုကြီး က (ဖုန်းနေလင်း...ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို လက်မြန်သလေးဘာလေးနဲ့ ..ခင်ဗျားကော ဘာထူးလဲ ...ကျုပ် ဆော်ထက်တောင် မိုက်သေးတယ် ...) လို့ စပ်ဖြဲဖြဲ နဲ့ ပြောတယ် ...။ စုခါးရီက မြန်မာစကားနဲ့ ပြောတာမို့ နားမလည်တော့ ...(သူ ဘာပြောတာလဲ..ဖုန်း...) လို့ မေးတယ်...။ ကျနော်လဲ (သူ က စုခါးရီ က သိပ် ချောတယ် လို့ပြောတာပါ) လို့ ပြောပြလိုက်တယ် ..။ စုခါးရီ က သူ့ကို ချောတယ်ပြောလို့ ရှက်သလိုကျေနပ်သလို နဲ့ ပြုံးနေတယ် ...။

ချိုကြီးနဲ့ အဒဲလ်ဖါးတို့ကတော့ ပွင့်လင်းနေပြီ...။အဒဲလ်ဖါးက ချိုကြီး အနောက်ကနေ သိုင်းဖက်ထားနေတယ် ..။ ချိုကြီး က ကျနော့်ကို (ခင်ဗျား နဲ့ ဒီဆော်နဲ့ မညိသေးဘူးလား..ကျုပ်တော့ ညက ရေရေလည်လည် ညိတာဗျာ ....ဆော် မဖြုတ်တာလဲ ကြာပြီ လေ ..အသားကုန်ဆွဲတာ ၃ချီတော့အနဲဆုံးဘဲ ...ကို ကံလှ ရဲ့ ဟင်နက်စီ ကို ပုလိပ်၂ယောက်နဲ့ ကျုပ် တလုံး ကုန်အောင် ဆော် ထားတာ ဆိုတော့ ဘယ်နှစ်ချီ မှန်းတောင် မမှတ်မိပါဘူးဗျာ ...)

ကျနော်တို့သင်္ဘောကနေ ကမ်းကိုသွားရတာ တော်တော်လေး ဝေးတယ် ..။ ပင်လယ်ပြင်ကျယ်ကြီးထဲ ဖယ်ရီဘုတ် က လှိုင်းကြား တဘန်းဘန်း နဲ့ခုန်ပေါက် လူးပြီး သွားနေတယ် ...။ စီလားချား ကိုရောက်တော့ ချိုကြီးက သူတို့အတွဲနဲ့ အတူ လိုက်မလား မေးတယ် ..။ စုခါးရီ က သူ့အခန်း တွားချင်တာမို့ ကျနော်တို့ ချိုကြီးတို့နဲ့ မလိုက်ဖြစ်တော့ဘူး ..ညနေ ဖယ်ရီဘုတ် ပြန်ချိန် မှာပြန်ဆုံကြမယ် လို့နတ်ဆက်ပြီး ကျနော်နဲ့ စုခါးရီလဲ ကမ်းနားဆိပ်ကနေ ထွက်ခဲ့ကြတယ် ...။

စုခါးရီ နဲ့ စီလားချားမြို့ကလဲ လိုက်ဖက်သလိုဘဲ...။ စီလားချားမြို့ကလေးကလဲ ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်း မြို့ကလေးမို့ ရှုမျှော်ခင်း က သာယာ လှပ နေတယ် ..။ စုခါးရီ ကလဲ လှပလွန်းနေတယ် ..။ ကျနော်ဟာ ကြည့်ကောင်းတဲ့က အချစ် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတခုထဲက ဇာတ်လိုက် တယောက် လို ကိုယ့်ကိုကိုယ် ထင်သွားတယ် ..။ စုခါးရီက ကျနော့်ကို ဘုရား ခေါ်သွားတယ်..။ မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်သွားသလိုဘဲ..။ဘုရားစောင်းတန်း က အလှူခံပုံး ကလဲ မြန်မာပြည် ကလိုဘဲ...။ (ဘာတွေဆုတောင်းခဲ့လဲ..စုခါးရီ...)

(အများကြီးပေါ့ ...အစုံဘဲပေါ့ ...ဖုန်းရော..ဘာတွေဆုတောင်းခဲ့လဲ...)

(အများကြီးပေါ့ ..အစုံဘဲပေါ့....)

(အိုး..ဒို့ပြောသလို သူ လိုက်ပြောနေတာ...)

စုခါးရီ က ရယ် ပြီး သူ့ ပုခုံးကို လက်သီးဆုတ်လေးနဲ့ ထု တယ် ..။

စုခါးရီ ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီ အနက်လေးက တိုတော့ ခါး နေရာ ဖွေးဖွေး လေးတွေ ကို တခါတခါ မြင်ရတာ ရင်ခုန်မိ ရတယ်...။ စုခါးရီ က စီလားချားမြို့ အနှံ့ လိုက်ပြပါတယ် ..။ (နောက်တခါကျရင် ..ကိုစီချန်းဘက်နဲ့ပတ္တရာကမ်းခြေဘက် ကိုလိုက်ပြမယ် ....ဖုန်း ဆာပြီလားဟင်..)

(နဲနဲ တော့ ဆာသလိုဘဲ ...)
ကျနော်တို့ ထိုင်းပင်လယ်စာ တွေထိုင်စားကြတယ် ...။ အသုပ်တွေက ရေပ်သီးစိမ်းနဲ့ တော်တော်စပ်တယ် ..။ စုခါးရီက ကျနော်စပ်နေတာတွေ့တော့ သဘောကျပြီး ရယ်တယ် ..။ ကျနော်လဲ စုခါးရီ ကိုကြည့်တယ်..။ သဘောကျတော့လဲ ကြည့်မိ တာ ခဏခဏ ဘဲ ..။ စုခါးရီက (ဘာ လို့ကြည့်တာလဲ..) လို့ မျက်စောင်းလေးထိုးပြီးမေးတယ် ..။ (ချောလို့ ..)
(တကယ်ဘဲ ဒို့က ချောလို့လား..)
(တကယ်ပေါ့ ...)
(ချောတော့ ဘာဖြစ်လဲ ..ယူ ကြိုက်လား ...)
(အိုး...ကြိုက်တာပေါ့ ..အရမ်း...)
စုခါးရီက ရယ်တာ..အရမ်းဘဲ...။
(တကယ် ..Really?..)
(တကယ်ပေါ့...စုခါးရီ ကိုအရမ်းကြိုက်နေပြီ...)
(အိုး ...ဒို့ သိပ် စိတ်လှုပ်ရှား သွားပြီ....ဖုန်း ...ယူ့ကိုရော ဒို့ ဘယ်လိုသဘောထားလဲ ယူ သိချင်လားဟင် ...)
ဘယ့်နယ်ပြောလိုက်တာလဲ ..စုခါးရီ ရယ် ..သိချင်တာပေါ့..။
(အင်း..သိချင်တာပေါ့..)
(ဒို့ က ယူ့ကိုပြန် ကြိုက်စေချင်လား ...)
(Ofcourse..! ဒါပေါ့..စုခါးရီ....ဒို့ကြိုက်သလို ပြန်ကြိုက်စေချင်တာပေါ့... ပြန် ကြိုက်ပါလား....ပြန်ကြိုက်မယ် မဟုတ်လားဟင်....)
စုခါးရီ ရယ်တာမှ အရမ်း ...။ (အင်း...ဒို့ စဉ်းစားရအုံးမယ် ..I have to think about it....) ..
ကျနော်လဲ စုခါးရီ လက်ကလေးကိုဖမ်းဆုတ်ကိုင်လိုက်ပြီး ... (စဉ်းစားလေ ...၃မိနစ် အချိန်ပေးမယ် ...)လို့ပြောလိုက်တယ် ...။
(အိုး ဟိုးဟိုး ..အကြာကြီးအချိန်ပေးတာဘဲ ....၃မိနစ်တောင် ...)
ကျနော်တို့ ၂ယောက် ရယ်မောနေကြတာ ဆိုင်ရှင် ထိုင်းမကြီး က ငေးကြည့်နေတယ် ..။ ပိုက်ဆံရှင်းပေးပြီး ဆိုင်ထဲက ထွက် ခဲ့ကြတယ်...။
(ကဲ..၃မိနစ် ပြည့်ပြီ ....ဖြေတော့ ...)
(ဒို့မေးတာကို အရင်ဖြေအုံး...ဒို့ကို အပျော်ကြိုက်တာလား...အတည်ကြိုက်တာလား...အရင်ပြောအုံး...)
(အတည်ကြိုက်တာပေါ့ ...)
(ဖြေတာကလဲမြန်လိုက်တာ ...စဉ်းစားပြီးမှဖြေတာလဲမဟုတ်ဘူး ....)
(စဉ်းစားစရာမလိုဘူး...အတည်ကြိုက်တာ ..)
(သေချာလား..)
(သေချာပါတယ် ..အရမ်း သေချာတယ် ...တနေ့ကျရင် လက်ထပ်ကြမယ် ..ကလေးတွေ အများကြီးမွေးကြမယ် ...)
(အိုး ...တနေ့...တနေ့ဆိုတာ သေချာရေရာမှုမရှိတာ ...ဘယ်တော့ တနေ့လဲ ...)

(အခု ..ဒီနေ့ ဆိုရင်ကော..အခုဘဲ သွား လက်ထပ်လိုက်မယ်လေ ....ဘယ်လိုလဲ ...)
(ဖုန်းက မဖြစ်နိုင်တာတွေ တော်တော်ပြောတယ်ကွာ...)
(ကဲ ပြောလေ..ပြန်ကြိုက်လား ...)
စုခါးရီ... ကိုယ်လေးကိုလှုပ်ခါရယ်မောနေပြီး....(အခုဖြေရင်..ထိုင်းမတွေကသိပ်လွယ်တယ်လို့ထင်မှာလား ...) လို့မေးပြန်တယ်...။
(မထင်ဘူး..ချစ်တာတခုဘဲသိတယ် ..ထိုင်းမကပြန်ချစ်ရင်...ထိုင်းမလေးကို အရမ်းချစ်မယ်..ဒါဘဲ...)
(စဉ်းစားတုံးဘဲ ...ဖုန်း....)
စုခါးရီ လက်ကလေးကို ကျနော်ဆုတ်ကိုင်ထားလိုက်တယ် ..။သူ မရုန်း ..။ဒါကြောင့် အခြေအနေ ကောင်းတယ်လို့ ထင် တယ် ...။
ဆောက်ချင်သလိုဆောက်ထားသော သစ်သားနှစ်ထပ်အိမ်ရပ်ကွက်လေးတခု ကို ကျနော်တို့ ရောက်လာကြတယ် ..။
ကျနော်နဲ့ စုခါးရီ လျှောက်ရင်းလျှောက်ရင်း စုခါးရီ နေတဲ့ အိမ်ခန်း လေးဆီကို ရောက်ခဲ့ကြပါတယ် ...။
(စုခါးရီ ..ည ဂျူတီ လုပ်ခဲ့တာ မအိပ်ချင်ဘူးလား....ခဏလောက် အိပ်လိုက်ပါလား ...)
(ဒို့ အိပ်ရင်ယူ က ဘယ်လို လုပ်မလဲ ...)
(ဒို့ လဲ အိပ်မှာပေါ့ ..)
(အို ...ယူက ဒို့နဲ့ အိပ်မှာလား....ဟား..ဟ..)
(သပ်သပ်စီလေ..ကုလားထိုင် မှာဖြစ်ဖြစ်ပေါ့..)
ကျနော်နဲ့ စုခါးရီ အခန်းရှိတဲ့ အပေါ်ထပ်ကို လှေခါးလေးကနေတက်ခဲ့ကြပြီး .. တံခါးကိုဖွင့်ဝင်လိုက်ကြတယ်...။
(ကျဉ်းကျဉ်းလေးဘဲ ...အလုပ်အတွက်ယာယီနေတာဘဲလေ ....)
ကျနော်နဲ့စုခါးရီ ဝင်ဝင်ချင်း ညှိ့ခန်း လုပ်ထားတဲ့ ဆိုဖါပေါ်ထိုင်လိုက်ကြတော့ စုခါးရီက ..(ဖုန်း ..ဘာသောက်အုံးမလဲ..ကော်ဖီသောက်မလား..) မေးတယ် ...။ ကျနော်လဲ မသောက်လိုဘူးပြောရင်း သူနဲ့ ၂ယောက်ထဲ အခန်းငယ်လေးထဲ ပူးပူးကပ်ကပ် ထိုင်နေတာကြောင့် စိတ်တွေ လှုပ်ရှား ထကြွ လာရပါတယ်..။ (ခဏ ထိုင်အုံးနော်..စုခါးရီ အဝတ် တချို့ထည့်လိုက်အုံးမယ် ...) စုခါးရီ အခန်းထဲဝင်သွားတယ် ..။ခဏကြာတော့ သူ လက်ဆွဲအိပ်တလုံးနဲ့ ထွက်လာတယ် ..။ (ဒို့ အမြဲ ပြန်မလာတော့ဘူး ..ဖုန်း ..သင်္ဘောမှာယူကလဲ ရေချိုးခန်း ပေးသုံးမယ်ဆိုရင် ..သင်္ဘောမှာဘဲ နေလိုက်မယ် ..ပြန်ပြန် လာရတာ မလွယ်ဘူးလေ ..)
(ဒို့ အခန်းမှာ နေနိုင်တယ် စုခါးရီ ..ဒို့က ဘေးက သူငယ်ချင်းအခန်းမှာ သွားအိပ်လို့ရတယ် ....)
(စုခါးရီအပေါ် ဖုန်းက သိပ်ကောင်းတာဘဲ...ဘာလို့လဲ ဟင်....)
(ချစ်လို့ ...စုခါးရီကို ဒို့ ချစ်တယ် ...)
(ဒို့ ယုံသလိုဘဲ..ယူ့ ကိုကြည့်ရတာ တကယ်ချစ်သလိုဘဲ...)
(တကယ်ချစ်တာဘဲ ..တကယ်...)
(သင်္ဘော ဒီက ထွက်သွားရင် မေ့သွားမှာလား..)
(သင်္ဘောနဲ့ လိုက်မသွားတော့ဘဲ အတူတူနေလိုက်မယ်လေ ..ပြီးတော့..ရန်ကုန် ပြန်ကြမယ် ...)

(စုခါးရီက ရန်ကုန် လိုက်ရမှာလား…)
(ဒါပေါ့….ဟိုမှာ လက်ထပ်မယ်လေ …)
(အိုး …တကယ်လား….)
(အင်း …စုခါးရီကရော..ဒို့ကိုပြန်ချစ် တယ်မဟုတ်လားဟင်…)
ကျနော်လဲ ပူးပူးကပ်ကပ် ရှိနေတဲ့ စုခါးရီကို ကြည့်ရတာ အသဲယားလာရတယ် ..။ စုခါးရီရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေကလဲ ဖေါင်းဖေါင်းလေးတွေ …အရမ်းဘဲ တပ်မက်စရာ ဘဲ..ကျနော်လဲ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘူး..။အတင်းဆွဲဖက်ပြီးစုခါးရီ နှုတ်ခမ်း နှစ်မွှာကို စုတ်နမ်းလိုက်ပါတော့တယ်…။
စုခါးရီ ရဲ့ ခါးသေးသေးလေးကနေတအားဆွဲဖက်ထားတယ် ..။ အကြာကြီးကို နမ်းနေမိတယ် …။
နှုတ်ခမ်း ခွါလိုက်တော့ …စုခါးရီ ကျနော့် ပုခုံးမှာခေါင်းလေး မှီပြီး …(ယူ့ကို ဒို့လဲ ချစ်နေမိပြီ …)လို့ ပြောပါတယ်…။
ကျနော်လဲ သူကလဲချစ်တယ်ပြောလို့ အရမ်းသဘောကျ ပျော်သွားတယ် ..။ (မြန်မာတယောက်နဲ့ ခုလိုဆုံမယ် …ချစ်မိမယ် …တခါမှ ထင်မထားမိခဲ့ဘူး ..)
ကျနော်နဲ့ စုခါးရီ ထပ်နမ်းကြပြန်တယ် ..။
ဒီတခါတော့သူ့ရဲ့တုံ့ပြန်တဲ့အနမ်းတွေကိုလဲကျနော်သတိထားမိရတယ်..။
ဆိုဖါပေါ်ကိုကျနော်တို့လဲကျသွားကြတယ် ..။ ကျနော့်စိတ်တွေလဲ တအား ပူလောင်ပြင်းထန်နေတယ် ..။
(ချစ်တယ်..စုခါးရီ ရယ် …)
အနမ်းတွေက နှုတ်ခမ်း တွေကနေ ဖြူဖွေးကျော့ရှင်းတဲ့ သူမရဲ့ လည်တိုင်..ရင်ညွှန့် တွေဆီကို ရွေ့ပြောင်း လာတယ် …။ စုခါးရီလဲ စိတ်လှုပ်ရှားပြီး သွေးသားတွေဆူဝေလာပုံရတယ် ..။ မျက်နှာ..ပါးပြင်နဲ့ နားရွက်တွေ နီရဲ နေတယ် …။ (ဖုန်း…ဒို့ ၂ယောက် အပြင်သွားကြမလား ဟင် ..ယူ့ကိုလဲ ဒို့ ကြိုက်တယ်…ချစ်တယ်…ယူကလဲဒို့ကိုချစ်တယ်..ကြိုက်တယ်….ဒို့ ၂ယောက်အရမ်းစိတ်တွေပြင်းထန်လာပြီ …ဒို့ တခါမှ ယောကျ်ားနဲ့ မကြုံဘူးဘူးဆိုရင်ယူ ယုံမှာမဟုတ်ဘူး…..နောက်မှကွာ..နောက်မှ….) ဆိုပြီး..မတ်တပ်ထ..ရပ် တယ် ..။
ကျနော်လဲ တအား စိတ်တွေ ထကြွနေတာ ကျနော့် ဘောင်းဘီထဲက ဖွားဖက်တော် ကလဲတအားရှန်းကန် တင်းမမာပြီးမတ်မတ်တောင်နေရတယ် ..။
စုခါးရီ ကို လမ်းဆုံးအထိ ချစ်ပစ်လိုက်ချင် နေပြီ …။ ဝှူး …(လာ..ဖုန်း …သွားကြမယ် ကွာ…ခုဘဲ ယူ့ကို ချစ်တယ် ပြောလိုက်ပြီး ခုဘဲ ယူနဲ့ အိပ် မိလိုက်တော့မယ် ….)
ကျနော့်စိတ်ထဲ ..စုခါးရီက မြန်မာမ လေး တွေနဲ့ တူလိုက်တာလို့ ထင်လိုက်မိတယ် …။ယောကျ်ားနဲ့ တခါမှ မကြုံဘူးဘူး တဲ့ …။ မဟုတ်ဘဲတော့ ပြောမယ်မထင်ဘူး…။ အင်းလေ..ကျနော်လဲ စုခါးရီက ထိုင်းမ ဖြစ်တာကြောင့် လုပ်ချင်တိုင်း အလွယ်ရမယ်လို့ အထင်သေး လျော့တွက်မိနေပြီလား ..။
ဒါကြောင့် ကျနော်လဲ ထရပ်လိုက်ပြီး အတင်းမကြိုးစားတော့ပါဘူး ….။
(သွားကြမယ်လေ …)
ကျနော်တို့ ၂ယောက် အိမ်ခန်းလေးထဲက ထွက်ခဲ့ကြတယ် ..။ လေခါး က ဆင်းတော့ ခြေတွေ မခိုင်ဘူး …။ ပင်လယ်ပြင်ဘက်က တိုက်ခတ်လာတဲ့ လေ
ပြေလေညှင်း ကြောင့် မကြာခင်မှာဘဲ ကျနော့်စိတ်တွေ တည်ငြိမ် လာပါတယ် …။

ကျနော်တို့ ဆိပ်ကမ်းနားက ကော်ဖီဆိုင်လေးတခုမှာ သွားထိုင်ကြတယ်...။ စုခါးရီက သူ့ မိသားစု အကြောင်းပြောပြတယ် ...။
(ဒို့ အဖေ က ထိုင်း အစစ် မဟုတ်ဘူး...အဖေက ကမ္ဘောဒီးယား က လာတဲ့ ခမာ လူမျိုး ..သူ ငယ်ငယ်ထဲက ဘန်ကောက်မှာလာကြီးတာ ...အမေ က ထိုင်း မ ...ဒါကြောင့် ..စုခါးရီ ဆိုတဲ့ နံမည်က အဖေ ပေးတာ...ကမ္ဘောဒီးယား နံမည်ပေါ့ ...(sothory) လို့ ရေးတယ် ..အသံထွက် က (sukhari) ပေါ့....)

ကျနော်ကလဲ..မွန်ခမာလို့.ရေးကခေါ်တဲ့မွန်လူမျိုးဆိုတာကျနော်တို့နိုင်ငံမှာရှိတယ်ဆိုတာပြာပြလိုက်တယ်.. .ကျနော့်အကြောင်း...ရန်ကုန်အကြောင်း ...ပြောပြတယ် ...။ ညနေ စောင်းလာတယ် ..။ ဖယ်ရီဘုတ် လာချိန်နီးလာလို့ ကျနော်တို့ ဖယ်ရီဆိပ် ကိုဆင်းခဲ့ကြတယ် ...။ မကြာခင် ချိုကြီးနဲ့ အဒဲလ်ဖါးရောက်လာကြတယ် ..။ ချိုကြီး ကြည့်ရတာ တော်တော် နုံးနေပုံရတယ် ...။ အဒဲလ်ဖါးကတော့ ပြုံးရွှင်နေတယ် ..။ အထုပ်တွေ အများကြီးဆွဲလို့ ..။
ချိုကြီးက (ကျုပ် ဆော်ကို ရှော့ပင် လုပ်ခိုင်းတာလေ ..တော်တော် ပင်ပန်းသား ..အင်း ...ကျုပ်လဲ ဒင်းကလေးကို ပျော်စေချင်တယ်လေ ...ဟင်းဟင်း)
ချိုကြီးလဲ တော်တော်သောက်ထားပုံရတယ် ...။ အဒဲလ်ဖါးက စုခါးရီကို စကားလာပြောနေတယ် ...။ သင်္ဘောကိုရောက်တော့ကျနော်ဂျူတီဝင်ရတယ်..။ကံအားလျော်စွာဘဲ..ဝါယာပြတ်တာမကြုံရဘူး...။ ကျနော်လဲ ..ဂျူတီ ကျနေပေမဲ့..စုခါးရီ ရဲ့ တာလီ ရုံးခန်းလေး ဆီဘဲ ခဏခဏ ရောက် နေတယ်...။ စုခါးရီကလဲ သူ့အလုပ်ခန်းထဲမှာသိပ်မရှိလှဘဲ ကျနော်ရှိရာ ဂိုင်းဝေးလှေခါးနား အမြဲ လာလာနေတယ် ..။
ကျနော်လဲ ဆာလာချိန် စုခါးရီက သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ဆိုင်လေးတွေက လပ်ဒ်နာ ဆိုတဲ့ ညှပ်ခေါက်ဆွဲပြားကြော် တပွဲ ဝယ်လာလို့ ကျနော်နဲ့ သူ ၂ယောက် တပုံစံ စားကြတယ် ..။ ညဆိုင်း အလုပ်သမားတချို့ ဖယ်ရီဘုတ် နဲ့ ဂျောက်လာကြလို့ ကျနော်နဲ့အတူ ဂျူတီကျတဲ့ ကိုကံမြ က ဂိုင်းဝေးလှေခါးချပေး တယ် ..။ လှိုင်းနဲနဲ ရှိတာကြောင့် ဖယ်ရီဘုတ်က ဂိုင်းဝေးနဲ့ မကပ်နိုင်လို့ ကိုကံမြဆင်းသွားပြီး ဘုတ်ပေါ်ကကြိုးကိုသူဆွဲထားပေးနေတယ် ..။ အလုပ်သမားတွေ ဂိုင်းဝေးကနေတက်လာပြီးသည်အထိ သူ ဆွဲ ကပ်ထားပေးတာပါ ..။ အလုပ်သမားတွေ တက်ပြီးမှသူပြန်တက်လာတော့...သင်္ဘောသားအခန်းတခုရဲ့ပြူတင်းပေါက်အဝိုင်းတခုကမီးလင်းနေတာတွေ့လို့သူအထဲကိုချောင်းကြည့်နေတာတွေ့ရတယ် ...။ ကိုကံမြကြီးပြုံးနေတယ် ..။အကြာကြီးကြည့်နေပြီးမှ သူပြန်တက်လာပြီး....(ဖုန်းနေလင်း ...သွားကြည့်ပါဒုံးကွာ ...ထူးထူးဆန်းဆန်း မို့ပါ....) လို့ပြောတာနဲ့ ကျနော်လဲဂိုင်းဝေးကနေဆင်းသွားပြီး ပြူတင်းပေါက်လေးကနေ အထဲကိုချောင်းကြည့်လိုက်တယ် ..။
ချိုကြီးရဲ့ အခန်းဆိုတာ ကျနော် စောစောထဲက သိပြီးသားပါ..။ ထူးထူးဆန်းဆန်းဆိုလို့ ဘာများလဲ သွားကြည့်တာ..။ ချိုကြီး သူ့ ဆော် အဒဲလ်ဖါးကို အချစ်ကြမ်းနေတာဖြစ်ပါတယ် ..။ ကျနော်လဲ ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ကြည့်နေမိတော့ ဂိုင်းဝေးအပေါ်ထိပ်မှာကျန်ခဲ့တဲ့ စုခါးရီက (ဖုန်း..ဘာကြည့်နေတာလဲ ..) လှမ်းမေး တယ်...။
ကျနော်လဲ စုခါးရီကို စချင်တာနဲ့ လက်ယပ်ခေါ်လိုက်တယ် ..။ စုခါးရီ ဆင်းလာတယ် ..။ ကိုကံမြကတော့ဂိုင်းဝေးထိပ်မှာရပ်ပြီးသဘောကျနေရာက ဘိုဆင်ကြီးလာခေါ်လို့ ပဲ့ပိုင်း ကိုပါသွားတယ်...။

စုခါးရီက ကျနော့်ဘေးကနေ မှန်ဝိုင်းပေါက်ထဲကိုချောင်းကြည့်လိုက်တယ် ...။ (အို.....ဟင်....)
ချိုကြီး က ဆိုဖါပေါ်ပက်လက် မှီထိုင်နေပြီး အဒဲလ်ဖါး က ချိုကြီး ရဲ့ ဖွါးဖက်တော် ကို စုတ်ပေး နေတာ စုခါးရီ တွေ့သွား ပါပြီ..။ (ဖုန်း...ယူ..ယူ..မကောင်းဘူး..) ကျနော့်ရင်ဘတ်ကို ထုရိုက်ပါတယ် ..။
လေ့ခါးကပြန်တက် သွားမလို့ လုပ်နေလို့ ကျနော်လဲသူမ လက်ကလေးကို ဖမ်းဆွဲထားလိုက်ပါတယ် ...။

(ဘယ်ပြေးမလို့လဲ...ကြည့်လေ ...)

(အို....မကြည့်ချင်ဘူး....လာ..ယူလဲမကြည့်ပါနဲ့...သွားကြရအောင်...)

(ခဏလေး ...) ကျနော်က သူ့ခါးသိမ်လေးကို ဖမ်းဆွဲဖက်ထားလိုက်ပါတယ် ...။

(အို..ကြည့်..ကြည့်..အရမ်း လုပ်ကုန်ကြပြီ ....)

(ဖုန်း...တော်တော် ဆိုးတယ်ကွာ.....)

စုခါးရီ ကျနော်နဲ့အတူ အထဲကို ကြည့်လိုက် ပါတယ်...။ ချိုကြီး က ကုန်းပေးထားတဲ့ အဒဲလ်ဖါး ကို အနောက်ကနေ အားနဲ့ မာန်နဲ့ လုပ်နေတာ ကျနော်တို့ ၂ယောက်လုံး တွေ့လိုက်ကြရတယ် ...။ ချိုကြီးရဲ့ လိင်တန်ဆာကြီး လျောကနဲလျောကနဲ အဒဲလ်ဖါးရဲ့ မိန်းမ အင်္ဂါထဲ ဝင်ဝင်သွားတာ ကျနော်ကော စုခါးရီပါ မြင်လိုက်ကြရပါတယ် ..။ စုခါးရီ လဲ ကျနော့် လက်မောင်းကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုတ်ကိုင်ထားပါတယ် ..။ မြင်ကွင်း က တော်တော်ဘဲ ကြည့်ကောင်းလှပါတယ် ..။ချိုကြီး အခန်းမှာမီးရောင်လင်းထိန်နေတာမို့ သူတို့ ချစ်တလင်းခေါ်နေတာကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး တွေ့မြင်နေကြရပါတယ် ..။ စောစောက ရှက်ပြီး မကြည့်ချင်ဘူး ဆိုပြီး လှည့်ပြေးဖို့ လုပ်တဲ့ စုခါးရီလဲ ကျနော်နဲ့ အတူ ချိုကြီးတို့အတွဲ လုပ်နေတာကို ကြည့်နေပါတယ်...။ ကြည့်နေဆဲ ချိုကြီးတို့လဲ ပုံစံပြောင်းပြန်တယ် ...။ ချိုကြီး က ကုလားထိုင်လေးမှာထိုင်လိုက်ပြီး အဒဲလ်ဖါးက ချိုကြီးကို မျက်နှာချင်းဆိုင်တက်ခွ လိုက်ပြီး ချိုကြီးရဲ့ လိင်တန်ဆာကြီးကိုလက်နဲ့ သူမ မိန်းမအင်္ဂါမှာတေ့လိုက်ပြီး ခပ်ဖြေးဖြေးထိုင်ချ လိုက်တာတွေ့လိုက်ရပါတယ်..။

အဒဲလ်ဖါး နှုတ်ခမ်းလေးတွေ ဟသွားပြီးမျက်လုံးတွေ မှိတ်ကျသွား ပြီး ဖြေးဖြေးချင်း ဖင်တွေကိုကြွ လိုက်ထိုင်လိုက်နဲ့ အပေါ်က လုပ်ပေးနေပါတယ် ..။ ချိုကြီးကလဲ သူမ တင်သားစိုင်တွေကိုဆုတ်ကိုင်ပြီး အောက်ကနေကော့ကော့ ပေးလိုက် ..သူမ ရဲ့ တင်းမာတဲ့ ရင်သားတွေကို ပါးစပ်နဲ့ စို့လိုက် လုပ်နေပါတယ် ...။ တော်တော်ကြာအောင် ကြည့်နေပြီးမှ ..စုခါးရီလ ကျနော့်ကို အတင်းဆွဲခေါ်ကာ သင်္ဘောပေါ်ကိုပြန်တက် ပါတယ်...။

စုခါးရီ မျက်နှာလေး နီရဲနေတယ်..။ အထူးသဖြင့် သူမရဲ့ နားရွက်လေးတွေဟာ ရဲတွတ်နေတယ်..။

(ဖုန်း ...အဲဒါ မကောင်းဘူး...သိလား ....) ကျနော်လဲ ရယ်နေလိုက်ပြီး ...သူ့ ရုံးခန်းလေးထဲလဲရောက်ရောသူ့နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကိုအနမ်းပေးလိုက်မိပါတယ် ...။ စုခါးရီ လဲ ကျနော့်ကိုတုံ့ပြန်ပြီးနမ်းစုတ်ပါတယ် ..။ အနမ်းက ရှည်ကြာသွားတာ ချောင်းဟန့်သံကြောင့် ကျနော်တို့ ၂ယောက် ရဲ့ အနမ်းတွေ ရပ်တန့်သွားရတယ် ...။ အခန်းပေါက်ဝမှာ ရဲသား ချိုင်း ပြုံးစိစိ နဲ့ ရပ်နေတယ် ...။
(ဆောရီးဘဲ..နောက်ယှက်သလို ဖြစ်သွားတာ....ဖုန်း ကိုပြောစရာရှိလို့....)
စုခါးရီက (ခဏနော်..အလုပ် သွားစစ်လိုက်အုံးမယ်..)ဆိုပြီး အခန်းထဲက ထွက်သွားပါတယ် ...။ ချိုင်း က (ဖုန်း ...မင်းဆီက ငွေ လိမ်သွားတဲ့ (ဘတ်ဒ်) ဘယ်မှာနေလဲ ငါ ဘန်ကောက်က ငါ့ ပါတနာ

ရဲတယောက်နဲ့ မေးပြီးပြီ ...မင်းနဲ့ ငါ မနက်ဖန် လိုက်သွားရအောင် ....)

ကျနော်လဲ ကမ်းနားကို တခါတက်ပြီးနေလို့ မတက်ရသေးတဲ့ သင်္ဘောသားတွေကို အလုံ့ပေးရအုံးမှာကြောင့်သွားနိုင်မလားမသိသေးကြောင်း ချိုင်းကိုပြောပြ လိုက်တယ် ..။ ဘိုဆင်နဲ့ အရာရှိချုပ် ကိုမေးပြီး ပြန်ပြောမယ်လို့..ချိုင်းကို ပြောလိုက်တယ် ...။ ခဏကြာတော့ စုခါးရီကို ဒီအကြောင်းပြောပြတော့ စုခါးရီက ကျနော့်ကို ချိုင်းနဲ့ ဘန်ကောက်ကို မသွားစေချင်ဘူး ...။ စုခါးရီက ကျနော့်အတွက် စိတ်ပူ ကြောင်း ပြောတယ်..။

အထူးသဖြင့်သွားမှာက ရဲသားနဲ့ဆိုတော့ ကျနော့်ကို ဘေး ကျရောက်မှာစိုးကြောင်း..မသွားဖို့ တားပါတယ် ..။ ကျနော်လဲ ချစ်သူ စကား နားထောင်လိုက်ပါတယ် ..။ အစိမ်း၁၀၀ က မနဲသလို များလဲ သိပ်မများလှပါဘူး ...။ ကျနော်ဘဲ အိတ်ထဲက စိုက်ပြီးလျော် မယ် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ် ..။

ကျနော် မနက် ၆နာရီမှာဂျူတီထွက်တော့ ..စုခါးရီလဲ ဂျူတီထွက်တယ် ..။ ရေချိုးဖို့ သူ ကျနော့်ဆီကို မျက်နှာသုတ်ပုဝါ ကြီးနဲ့ ရောက်လာတယ် ..။

ကျနော်လဲ စုခါးရီကို ရေချိုးခန်းလိုက်ပို့ ပါတယ် ..။ သူ ရေချိုးနေချိန် ကျနော် အပေါက်ဝက စောင့်ပေးပါတယ် ...။ ကျနော့် အခန်းမှာသူ ဆံပင် ကို ဟဲ ဒရိုင်ယာ နဲ့ အခြောက်မှုတ် ပါတယ် ...။ ကျနော်လဲ သူ ဆံပင်ဖီးနေတုံး အရမ်းအိပ်ချင်လာတာနဲ့ ဝင်အိပ်လိုက်ပါတော့တယ် ...။ မေ့းကနဲအိပ်ပျော် သွားပြီး

ကျနော့်အသားကို တခုခုကထိမိသလိုခံစားရတာကြောင့် နိုးလာတော့ ..ကျနော့် ဘေးမှာတစုံတယောက် ဝင်အိပ်နေတာဘဲ..။

စုခါးရီ ကျနော့်ကုတင် ထဲ ကျနော့်နားကပ်ပြီး ဝင်အိပ်နေပါတယ် ..။သူ့ပေါင်တန်တွေက ကျနော့်ပေါင်တန်တွေကို ခွထားပါတယ် ..။ ကျနော်တို့ ၂ယောက်လုံး ဘောင်းဘီတိုများဝတ်ထားတာမို့ အသားချင်းပူးကပ်ထိတွေ့နေပါတယ် ...။ စိတ်တွေက ဆူကြွလာပါတယ် ..။ စုခါးရီ ရဲ့ ပေါင်တန်တွေကို ကျနော်ကိုင်မိတယ် ...။ ပွတ်သပ်မိတယ် ..။ စုခါးရီလဲ မျက်စိပွင့်လာတယ် ..။ (ဖုန်း...နိုးလာလား..)

(အင်း...) (ဆာလား....) (ဟင့်အင်း....)

(ဆာရင် အစားသွားယူပေးမလို့ ....)

(ဒို့သွားယူမယ် ...စုခါးရီ မြန်မာစာ စားချင်တယ်ဆို......)

(ကောင်းသားဘဲ..ဖုန်း....)

ကျနော်လဲ လူးလဲ ထလိုက်တယ် ..။ ၁၁နာရီတောင်ကျော်နေပြီ ..။ ကျနော် ထမင်းစားခန်းထဲရောက်တော့ ချိုကြီး က သူ့ ကောင်မလေးနဲ့ ထမင်းစားနေပါတယ် ..။ သင်္ဘောက ကျွေးတဲ့ ကြက်သားအာလူးနဲ့ အပြင်ကဆိုင် က ထိုင်းဟင်းတွေနဲ့ စားနေကြတယ် ..။

(ဖုန်းနေလင်း ...ဘယ်လိုလဲ ...တာလီမလေးကို ကောင်းကောင်း ဝါးပြီးပြီလား ...)

(မဝါးရသေးပါဘူး ချိုကြီးရာ....၅၂၈ ဇာတ်လမ်း ခုမှစတာပါ ....)

(ဖုန်းနေလင်းရာ..ယပလက်မ များ..ခင်ဗျားမို့ အချစ်ဇာတ်လမ်းခင်းနေတယ် ...ကျုပ်တို့ကတော့ တုံးဆိုတိုက်..ကျားဆိုကိုက်ဘဲ ..ဖြုတ်စမ်းပါ ...ဖြုတ်....ဖြုတ် ....)

(လာမယ်..ကြာမယ် ..ချိုကြီးရာ..မကြာခင် လာမှာပေါ့ ....)

ကိုကံမြ နဲ့ ရဲသား ချိုင်း ထမင်းစားခန်းထဲဝင်လာတယ် ...။ (မောင်ဖုန်း ..ငါ ချိုင်းနဲ့ ဘန်ကောက်

လိုက်သွားလိုက်မယ် ...မင်းက မလိုက်နိုင်ဘူး ဆိုလို့...ဒို့ အလိမ်ခံရတဲ့ ငွေ သူက ပြန်ယူပေးမယ် တဲ့....)
ရဲသားချိုင်းက (ဖုန်း ....ငါတို့ ငွေပြန် ယူလာခဲ့မယ်....)လို့ ပြောတယ် ...။
ကျနော်လဲ အိပ်ချင် နေသေးတယ် ...။ (အိုကေ ...ဂွတ်လပ်က် ..) ဘဲ ပြောလိုက်ပါတယ် ...။
မီးဖို ခန်းထဲက ထွက်လာတဲ့ထမင်းချက် ကို မိုင်း ..က (မောင်ဖုန်း ...မင်းလဲ တာလီ ဆူပါဘိုင်စာမလေး နဲ့ ညိနေပြီဆို ....ဝါးပြီးပြီလား ...) မေးပြန်တယ် ...။ (ကျနော်တို့ က သဘောရိုးခင်ကြတာပါဗျာ ....)
(တော်ကွာ ..မင်းတို့သဘောရိုးတာကြီး ...သိလွန်းလို့....)
ကျနော်လဲ ကျနော့်ဝေစု ထမင်းဟင်းတွေ သယ်မပြီး ကျနော့် အခန်းဆီကိုပြန်ခဲ့တယ် ...။
စုခါးရီ မျက်နှာသစ်နေတယ် ...။ (စုခါးရီ... စားကြရအောင်....)
ကျနော်တို့ ထမင်းအတူစားကြတယ် ...။
(ဖုန်း..ဘန်ကောက်သွားချင်လား ...ယူ သွားချင်ရင် ဒို့ နဲ့ သွားမယ်လေ ..)
(သွားချင်တာပေါ့....ကုန်ချတာဘယ်လိုနေလဲ ...သင်္ဘော ဘယ်လောက်ကြာကြာ နေအုံးမလဲ....)
(ဒို့ ခန့်မှန်းရသလောက်တော့ အနဲဆုံး ၂ပတ်တော့ ကြာအုံးမယ် ...)
(ဒါဆိုရင် ဒို့၂ယောက် သွားနိုင်ပါတယ် ....သွားကြတာပေါ့....)
စုခါးရီ နဲ့ အခန်းလေးထဲ ၂ယောက်ပူးပုး ကပ်ကပ် နေနေရတော့ ကျနော့်စိတ်တွေ ထထလာရတယ် ...။ ပေါင်ကြားက ဖွါးဖက်တော်က အားသန်လှတယ်..။
စုခါးရီ က ဝင်းထင်းနေတယ် ..။ ကိုယ်လုံးလေး က တင်းနေတယ် ...။ အရမ်းတိုတဲ့ ဂျင်း အပြာရောင် ဘောင်းဘိ အပေါင်းလေး နဲ့မို့ ပေါင်တန်ရှည်တွေ က ဝင်းဝါ လှပနေတယ် ..။ နမ်းမိဂုပြန်ပြီ ...။ ဆိုဖါပေါ် ထိုင်ရင်း စုခါးရီ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို စုတ်နမ်း နေ ပါပြီ...။ စုခါးရီ ကလဲ ပြန်နမ်းတယ် ..။ နမ်းတာတွေ ပြင်းထန်လာကြတယ် ...။ အသက်ရှုသံတွေ မြန်ဆန်လာကြတယ် ....။
စုခါးရီ ဝတ်ထားတဲ့ အနက်ရောင် ဘလောက်စ် အင်္ကျီ လေး ကို ကျနော် ကြယ်သီးတွေ ဆွဲဖွင့် ဖြုတ် လိုက်တယ် ....။ ဘရာစီယာ ဖြူဖြူလေး နဲ့ အဲဒီ ဘရာစီယာက အတင်းချုပ်နှောင်ထားလို့ ရုန်းကန်တိုးထွက်ချင်နေကြတဲ့ ဝင်းမွတ်တင်းမာတဲ့ ရင်သားတွေ ကိုတပ်မက်ဖွယ်မြင်လိုက်ရပါတယ် ...။
ကျနော် စုခါးရီရဲ့ လည်တိုင်..ရင်ညွန့် တွေကို နမ်းနေမိတယ် ...။ စုခါးရီ နှုတ်ခမ်းထူထူလေးတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်နေတယ် ...။ (ချစ်လား ..စုခါးရီ....) ကျနော်မေးတော့ သူမ ခေါင်းညိမ့်ပြတယ် ...။
(ဖုန်း....ယူနဲ့နမ်းမိရင်ဒို့...ဒို့လေ....စိတ်တွေတအားလှုပ်ရှားတယ်...စိတ်မထိန်းနိုင်ဘူးကွာ.......)
ကျနော် စုခါးရီ ကိုဆိုဖါပေါ်လှဲချလိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းတွေကိုစုတ်နမ်း ပါတယ် ...။ ကျနော့်လက်တွေက စုခါးရီ ရဲ့ ဘရာစီယာလေးကို ချွတ် မိနေတယ် ...။
(ဘာ...ဘာ လုပ်မလို့လဲဖုန်း .....)
(ယူ့ နို့ လှလှတွေကိုနမ်းချင်တယ် ....)
(ဖုန်းကိုသိပ်ချစ်တယ်..သိလား ....ဖုန်းနမ်းချင် ရင် နမ်းပါ ....အားလုံးဟာ ဖုန်းအတွက်ဘဲ......)
ဘရာစီယာလေးကို စုခါးရီ ချွတ်ပေးပါတယ် ..။ ရင်သား လှလှတွေ ကိုမြင်ရတဲ့ ကျနော်ဟာ ...စိတ်တွေ ဘယ်လိုမှထိန်းလို့မရတော့ဘူး ...။
လက်တွေက ရင်သားစိုင်တွေကိုကိုင်တွယ်မိရသလို..ကျနော့် နှုတ်ခမ်းတွေက ရင်သား ထိပ်က အဖုနီနီလေးတွေကို ငုံပြီးစို့ မိရတယ် ....။ စုခါးရီ မျက်စိလေးမှေးကျလာပြီး နှုတ်ခမ်း ဖူးဖူးလေးတွေ

..ဖတ်ကနဲ ဟသွားတယ် ...။
(အို ......ဖုန်းရယ် .....)
ကျနော့် လက်တွေက စခါးရီ ရဲ့ ဂျင်းဘောင်းဘီလေး ကိုဖွင့်ဖြုတ် နေမိပြန်ပြီ ...။
(ဖုန်း...မီးပိတ်လိုက်ပါလားကွယ် ....)
ကျနော် ထပြီးမီးမပိတ်နိုင်..။ စိတ်တွေက ပြင်းထန်နေတယ် ...။ စခါးရီ ရဲ့ ဂင်းဘောင်းဘီ အတိုလေး ကို ဆွဲချွတ်လိုက်တော့ ...။ ပင်တီ အဖြူလေး နဲ့ လုပတဲ့ ပေါင်တန်တွေ ...ကိုတွေ့ရတော့ အငမ်းမရ နမ်းမိပြန်တယ် ...။ စခါးရီ ပေါင်ဂွဆုံ နေရာဟာ စိုပြီးကွက်နေတာ တွေ့လိုက်ရတယ် ...။ ရင်သားတွေက နမ်းလို့မဝနိုင်ဘူး...။ သိပ် လှတဲ့ ရင်စိုင်တွေကို ကိုင်လို့လဲ မဝနိုင်ဘူး ...။
ပင်တီ ဘောင်းဘီလေးကို ကျနော် ထပ်ချွတ်တော့ .....ဒို့ ကိုယ်တုံးလုံးကြီးဖြစ်နေပြီ ကွယ် ....မီးလဲမပိတ်ဘူး ....လို့ညည်းတယ် ...။
ကျနော်လဲ စခါးရီ ပေါင်တန်တွေကြားက အမွှေးရေးရေး နဲ့ မို့ဖေါင်းတဲ့ အင်္ဂါဇာတ် ကို ပထမ ကျနော့် နခေါင်းနဲ့ နမ်းနေမိရတယ် ...။ စခါးရီ ...တအင်းအင်းနဲ့ ညည်းနေတယ် ...။ စခါးရီ ဟာ မျက်နှာလေးရော..အသားအရေကော...ရင်သားရော...ပေါင်တန်တွေရော ...အကုန် ကြည့်ကောင်းသလို...ပေါင်ကြားက မိန်းမ အလှရတနာ ..ဟာလဲ ကျနော်တွေ့ဘူးတဲ့ မိန်းမ အင်္ဂါတွေထဲမှာ အလှဆုံးပါဘဲ...။
(သိပ်လှတာဘဲ စခါးရီ ရယ် ...)
ကျနော် နမ်းမိရပြီ..။ စခါးရီ ရဲ့ အကွဲကြောင်း နီညိုလေးကို ကျနော့် နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ ပွတ်သပ် နမ်းမိရပါပြီ....။ အင်..ဟင်....နဲ့ သူမ ခေါင်းလေး ရမ်းခါနေတယ် ...။ ကျနော့် လျှာက အကွဲကြောင်းတလျောက် ယက် မိ ရတယ် ....။ စခါးရီရဲ့ ရင်သားတင်းတင်းအိအိတွေကိုဆုတ်နယ်နေမိရင်း သူမ အလှ ရတနာ ဖေါင်းဖေါင်းလေးကို ယက် နေမိရပြီ...။
(ဖုန်းရယ် .....အို ......ဖုန်း ....သူ..သူ..သိပ် နမ်းတတ်တာဘဲ ......)
စခါးရီ ရဲ့ အင်္ဂါ နှုတ်ခမ်းသားနနလေးတွေ ကို ကျနော်ကလျှာထိပ်နဲ့ ထိုးခွဲ လိုက်တယ် ...။ တွန့်ကနဲ စခါးရီ ဖြစ်သွားတယ် ...။ပေါင်တန်ရှည်တွေ ကားသွားတယ် ....။ လျှာထိပ် က အထဲတိုးဝင်မိနေတယ် ...။ကျနော် အထဲကို ထိုးယက်လိုက်တယ် ...။အာ....အာ....အာ......နဲ့ သူမ ထွန့်ထွန့်လူးနေတယ် ..။ဖိ..ဖိပြီးယက် ပေးနေတယ် ...။ ကျနော့်ခေါင်းက ဆံပင်တွေကို စခါးရီ လက်တွေနဲ့ ဆုတ်ကိုင် ထားတယ် ...။
ကျနော် သိပ်ကြိုက် မိနေပြီ..။ စခါးရီ ကို ပိုပိုပြီးကြိုက် မိ ချစ်မိသွား ရတာကကျနော်သူမရဲ့အင်္ဂါထဲကိုကျနော့်ဖွါးဖက်တော်ကိုထိုးသွင်းတဲ့အခါမှာပါဘဲ..။
ကျနော့် ဖွားဖက်တော်ကို စခါးရီ ရဲ့ အင်္ဂါ ထဲ စထိုးသွင်းတဲ့ အချိန် စခါးရီ နတ်ပူးသလို တဆတ်ဆတ် တုန်ရီ နေပါတယ် ...။ စောစောက ကျနော်ယက်ထားတာကြောင့် စခါးရီ အင်္ဂါဇာတ် ဟာ အရေတွေ တအားစိုရွှဲ နေပါတယ် ..။ ကျနော်လဲ ဖွားဖက်တော်ရဲ့ ထိပ် ခေါင်း ကို စပြီးထိုးနစ် လိုက်တော့....စခါးရီ ကျနော့်ကိုတင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဖက်ပါတယ် ....။ ကျနော်လဲ ကျနော့် ဒူးတွေနဲ့သူမပေါင်တွေကိုတွန်းပြီးဖြဲကားလိုက်ပြီးထိုးသွင်းပါတယ် ...။ အင်.......အား ...အ ....ထိပ်ဖူး ကြီးအထဲ မြုပ်ဝင်သွားတယ်..။ကျနော်ဆိုင်းငံ့မနေဘူး ...။ထိပ်ဖူးကို ကစားပေးတယ် ...။ ထိုးလိုက်ထုတ်လိုက် ...လုပ်ပေးနေတယ် ...။ ကျနော့် ထိပ်ဖူးဟာ စခါးရီ ရဲ့ အထဲမှာ လက်နဲ့

ဆုတ်ညှစ်ခံထားရသလို ကျပ်နေတယ် ...။တင်း ပြီးညပ်နေတယ် ...။
ထိပ်ဖူးကို ချော့သွင်း..ကစားနေတုံး ကျနော် စုခါးရီ ရဲ့ ရင်သားထိပ်ဖူးလေးတွေကိုတဖက်ပြီးတဖက်
စို့ပေးနေပါတယ် ...။ ကျနော့် ဖွါးဖက်တော်ဟာ ဆက်ထိုးလို့မဝင်ဘဲတင်းခံနေတာကြောင့် ကျနော်လဲ
...ဝင်သမျှ လေးကိုဆော့ကစား ညှောင့်ပေးနေတယ် ...။ စုခါးရီ က မျက်စိပိတ် ပြီး ကျနော့်ကျောပြင်
ကိုတအားဘဲ ဖက်ထားနေတယ် ....။ ကျနော့် ဖွါးဖက်တော် ထိပ်ပိုင်းဟာ တော်တော်ကြီးကြာမှ
ထပ်ပြီးတိုးဝင်သွားနိုင်တယ် ...။ စုခါးရီ ယောကျ်ားနဲ့ အရင်က မတွေ့ဘူးဘူး ပြောခဲ့တာ
တကယ်ပါလားဆိုတာ ကျနော် သိလိုက်ရပါပြီ ..။ ကျနော်ဟာ အပျိုစင်လေး ကို ပထမဆုံး ရလိုက်
တာပါလား..ဆိုတာသိလိုက်ရပါတယ် ...။

စုခါးရီ ...တင်စိုင်တွေဟာလဲ အနောက်ကို ဖုထွက်နေတာ ကျနော် လက်နဲ့ ဆုတ်နယ်နေမိရင်း
ဖွါးဖက်တော်ကို ထိုးညှောင့်နေရတယ် ....။

ကျနော့် အခန်းလေးဟာ အဲကွန်းလေအေးလွှတ်ထားတဲ့ အခန်းဖြစ်ပေမဲ့ စုခါးရီ ကို ထိုးညှောင့်နေ စဉ်
ကျနော့်တကိုယ်လုံးချွေးတွေ ရွှဲရွှဲ စိုနေတယ် ..။

ကျနော့် ဖွားဖက်တော် အရင်းအထိ အထဲရောက်သွားတဲ့ အချိန် ကျနော်ဟာ စုခါးရီ နဲ့နှစ်ကိုယ့်တကိုယ်
တသားထဲဆိုသလို ပေါင်းစပ် နေပါလားဆိုတဲ့ အသိနဲ့ သူမကို ချစ်တယ်ဆိုတာတဖွဖွ ပြောနေမိရတယ်
..သူမကလဲ အရမ်းချစ်ကြောင်း ...တိုးတိုးလေး တုန်ရီစွာနဲ့ ပြန်ပြောပါတယ် ...။ တင်းကျပ်တဲ့
အတွေ့ထူးကြောင့် ..ကျနော်လဲ ကြာရှည်အောင် ထိန်းမထားနိုင်ဘဲ..စုခါးရီ အထဲကို သုတ် တွေ
လွှတ်ထုတ်မိရတယ် ...။ တင်းကျပ်လှတဲ့ အတွေ့ထူး က
စုခါးရီ ရဲ့ အတွင်းသားနုနုတွေက ကျနော့်ကိုစုတ်ယူ နေသလိုဘဲ ..ကျနော့်ဘဝ မှာအကောင်းဆုံးကာမ
စည်းစိမ်ကိုရရှိခံစားလိုက်ရပါတယ် ....။

(ဖုန်း ...စုခါးရီကို ချန် မသွားပါနဲ့နော် ...ယူ့ကို ဒို့ သိပ်..သိပ် စွဲ ရပြီ ....)

(စုခါးရီကို ဘယ်တော့မှ မခွဲ သွားဘူးဆိုတာ ဒို့ ကတိပေးတယ် ...စုခါးရီ...)

ကျနော် ပြီးခြင်းကို ရောက်သွားသည့်တိုင် သိပ်လှနေတဲ့ စုခါးရီရဲ့ ကိုယ်လုံးတီးမြင်ကွင်း ကြောင့်
..ရယ်..အဲဒီအချိန်တုံးက ကျနော်ဟာ အသက် ၂၀ကျော် လူငယ်လေးတယောက် ..အလုပ်ကြမ်းလုပ်နေတဲ့
သဘော်သားတယောက်မို့ ....ကျန်းမာရေးကလဲ ကောင်းနေတာကြောင့်ဂယ်...ခဏအတွင်းဘဲ..ကျနော်
ဖွါးဖက်တော်ဟာ ပြန် ထောင်မာလာပါတယ် ...။

(အို..ဖုန်းရယ်..ယူ့ ဟာကြီး ကြီးထွါးလာပြန်ပြီ....မာကျောပြီးတုတ်လိုက်တာ ...ဒို့ ..တကယ်
...ကြက်သီးတွေ တဖြန်းဖြန်းထရ တယ်ကွယ် .....)

ကျနော်လဲ စုခါးရီ ကို ဒုတိယအကြိမ် ချစ်တလင်းခေါ်ဖို့ စလိုက်ပြန်တယ် ...။

အပိုင်း (၂) မှာ ဆက်လက်ဖတ် ပါ ...။

စာရေးသူငယ်စဉ်က ဖြစ်ရပ်မှန်အတွေ့ အကြုံလေး ဖြစ်ပါသည်။